

۸ مارس، یک روز زن، یک پرسش هر روزه

هنگامیکه در ۸ مارس سال ۵۷ زنان ایران سنگر جدیدی علیه هیولای تازه متولد شده جمهوری اسلامی بنا کردند، کمتر کسی باور می کرد که گرامی داشت این روز برای مردم ایران بویژه زنان، علاوه بر معنای تاریخی اش یک نشانه از مبارزه هر روزه زنان با نظام تبعیض جنسیتی حاکم باشد. پیش از این نیز در تاریخ معاصر ایران، زنان همواره در انواع مبارزات اجتماعی، سیاسی و فرهنگی شرکت داشتند، اما مسئله زن، و حتی خود وجود زن بعنوان یکی از معضلات ایدئولوژیک نظام حاکم، باعث شد تا جنبش زنان ایران بعنوان یک جنبش مستقل سیاسی ضرورت بویژه ای پیدا کند و فصل نوبنی از مبارزات زنان آغاز شود.

جمهوری اسلامی که در طول عمر خود تحفیز و تبعیض بر زنان را به یک ستون ایدئولوژیک مهم برای حفظ خود تبدیل کرده بود، امروزه سیلی زنان مبارز ایران را بر صورت خود دارد. چه کسی است که نداند شدت وحشی گری اینان بر ضد زنان، نشانه وحشت از فروریزی یکی از ارکان اصلی کنترل سیاسی آنها بر تمامی جامعه است.

جنبش چپ ایران در آستانه شکلگیری این ازدهای آدمخوار با یک خطای فاحش سیاسی و درک مکانیکی از سوسیالیسم، اهمیت مبارزه علیه سیاستهای ضد زن رژیم اسلامی برای کنترل کل جامعه را دست کم گرفت و با وعدهی حل این مسئله پس از ظهور سوسیالیسم، پاسخ خود به این مسئله را به آینده نامعلوم موكول کرد. این اشتباه جنبش چپ ایران دستاویزی به اردوی لیبرالیسم ایرانی داد تا او خود را پرجمدار مبارزات زنان جلوه دهد. آنها فراموش می کنند که شروع سیاستها و تصویب قوانین ضد زن، در دوران نخست وزیری، صدارت، وکالت و دولت همه آن مردان لیبرال بود که بر سر زنان ایران فرو ریخت. اولین رئیس جمهور عزیز آنها بود که از موى زنان دلاور ایران اشعه تحریک آمیز میدید و برای حل این مشکل اش او هم فتوای حجاب صادر کرد. پس از فروپاشی سوسیالیسم روسی یاران تازه نفسی به اردوی لیبرال های ایران اضافه شدند. از این پس با نیرو و دقیکاری بیشتر، یک دوره تلاش کردن تا با تر نسبیت فرهنگی طفلی بنام فمینیسم اسلامی را متولد کنند که بچه سرزا رفت. تلاش دیگر لیبرال های ایرانی سیاست زدایی از جنبش زنان بوده است. پاسخ به این پرسش که این ترفند تا چه اندازه موفق بوده است، بعده زنان فعال در این جنبش بویژه آنانی که گراپش چپ دارند، می باشد.

امروز جنبش مستقل زنان در مقابل خطر بسیار بزرگی قرار گرفته است که حیات او را بعنوان جنبش مترقبی تهدید می کند و آن خطر حل گشتن در اردوی لیبرالیسم و از آن طریق نرdban به قدرت رسیدن مجدد جناح دیگر ارتیاج اسلامی است.

ما فکر می کنیم امروز جنبش زنان ایران خود در پی یافتن پاسخهای «مسئله زن»

برآمده است، این جنبش بایستی بتواند نسبت خود را با انواع دیگر ستم ها در جامعه طبقاتی، که ستم سرمایه برکار بنیادی ترین آنهاست، تعریف کند. به همان اندازه نیز جنبش چپ ایران بایستی بتواند پاسخی امروزی برای نسبت جنبش کارگری و جنبش زنان پیدا کند. پاسخ های کهنه و آویختن انواع شعارهای حملیت از زنان بر سر در مغازه همان، تا کنون تلنگری به روابط مردسالارانه در جامعه نزده است. رهایی جامعه ایران از چنگال رژیم حاکم تنها با همبستگی همه جنبش های اجتماعی موجود در جامعه ایران امکان پذیر است.

ما برای گرامی داشت هشت مارس در روز یکشنبه ۷ مارس ساعت

۱۷,۰۰ در مراسم معرفی و گرامی داشت جنبش مترقبی زنان ایران علیه رژیم جمهوری اسلامی که توسط آنتی فا تهران در محل:

Naturfreundehaus Köln-Kalk, Kapellenstr. 9a (Nähe Kalk Kapelle)

به زبان آلمانی برگزار میگردد و در میتینگ اعتراض به سرکوب جنبش زنان که در روز دوشنبه ۸ مارس، ساعت ۱۸ در

Kalker Hauptstr. / Ecke Hollwegstr. (Nähe Kalk Kapelle)

برگزار میگردد، شرکت فعال خواهیم داشت و از شما دعوت میکنیم در این مراسم حضور یابید.

پیروز باد مبارزات آزادی خواهی و برابری طلبی زنان ایران
سرنگون باد جمهوری اسلامی ایران
زنده باد سوسیالیسم

جمعی از چپ های شهر کلن
chapkoeln@googlemail.com